

stadig ikke kommen, og jeg gentager nu mit Spørgsmaal: Kunne vi i en nær Fremtid vente en Aktielov? Den er højst paatrængende; thi for hvert Aar der gaar, bliver Aktiesvindelen mere og mere om sig gribende. Det lider hele Samfundslivet under, og det lide i højeste Grad ogsaa Arbejderne under. Den gode Presse, Pressen i det hele taget, søger at gøre sin Pligt der for at komme til Bunds i disse Forhold. Men jeg forudskikker her nogle Bemærkninger, fordi jeg om et Øjeblik vil komme til at fremdrage, hvorledes Pressens Virksomhed paa dette Omraade for at afsløre Aktiesvindelen og komme til Bunds deri og derved frembringe bedre Tilstande ogsaa er ved at komme ind under Censur. Der er ved at opstaa en ny Censur overfor Pressen af en ganske ejendommelig Art, som ikke hidtil har været offentlig fremdraget, men som jeg vil fremdrage her i Dag.

Jeg forudskikker her den Bemærkning, at der for nylig døde en Mand, der for øvrigt stod i nært Venskab til den højtærede Justitsminister, Oscar Køhler, hvis Forretning var omdannet til et Aktieselskab. Jeg har her liggende for mig et Regnskab for dette Aktieselskab pr. 1. September 1907. Jeg skal ikke trætte ærede Medlemmer med at gennemgaa det her, men De kunne bag efter alle sammen faa det at se. Enhver der f. Eks. er kendt med Andelsforetagender paa Landet eller med Forbrugsforeninger, eller enhver Arbejder, der er kendt med kooperative Foretagender, enhver, der kender sunde Forretninger, vil ved at gennemlæse dette Regnskab finde det horribelt. Det ender med et Overskud af Aktiver over Passiver af 103,000 Kr. Kort Tid efter døde Indehaveren, og det viste sig, at han efterlod sig en Gæld paa 1 Mill. Kr., hvoraf Aktieselskabet skylder de 600,000 Kr. bort og Personen de 400,000 Kr. Der er nemlig Personen Oscar Køhler og Aktieselskabet Oscar Køhler. Jeg gør opmærksom paa, at efter Oplysninger, jeg har fra god Kilde, er der blandt andet foregaaet det, at Personen Oscar Køhler garanterer Aktieselskabet Oscar Køhler for 100,000 Kr.

Nu er der et Blad, der tager fat paa at paavise disse Misbrug, og det bringer den 5. Oktober en Artikel med Overskrift: „Aarhundredets største danske Svindleraffære afsløret“. Det gør de indledende Skridt og bebuder, at der om Mandagen skal følge en Artikel, der gaar nærmere ind derpaa. Hvad sker saa? Saa træder Censuren i Virksomhed. Saa kommer Cen-

suren fra den højtærede Justitsminister i en ny, ganske ejendommelig og højst mærkværdig Form. Den gaar ud paa at forbyde Pressen at omtale saadanne Ting, som jeg dog mener, det er i hele Samfundets velforstaaede Interesse blive omtalte. Dette Blads Redaktør er i den interessante og for ham meget beklagelige Stilling, at han for nogle Aar siden er bleven idømt 4 Maaneders Fængsel. Han søgte om betinget Benaadning, men blev ikke benaadet. Derimod blev Straffen udsat, og den er endnu ikke eksekveret, under Hensyn til Mandens skrøbelige Helbred. Men derved hænger der jo et truende Sværd over denne Mands Hoved, thi Justitsministeren kan, hvad Dag han vil, lade denne Straf blive eksekveret. Redaktionssekretæren ved Bladet er ogsaa betinget benaadet — ogsaa det gør naturligvis Bladet til en vis Grad afhængigt.

Jeg maa i denne Forbindelse sige, at vi fra vor Side, naar der har været Tale om betinget Benaadning og lignende Ting, jo altid have hævdet — og det har ogsaa været Folketingets gamle Standpunkt —, at det skulde Domstolene og ikke Justitsministeren afgøre, vi vilde have betingede *Straffedomme*. Jeg erkender, at der er gjort adskilligt godt ved de betingede Benaadninger, men paa den anden Side kan man ikke være blind for, at naar det er Justitsministeren, altsaa en enkelt Person og ikke Domstolene, der træffer Afgørelsen, giver det denne Minister Anledning til megen personlig Magt og personlig Vilkaarlighed.

Altsaa, denne Aktiesvindler skal afsløres, og den første Artikel er bragt af dette Blad. — Jeg maa i denne Sammenhæng bemærke, at jeg har set i de sidste Dage rundt omkring i Regeringsbladene meget forargede Artikler om „Smudspressen“ i Anledning af Pastor Bjerre Affæren. Man har stemplet en hel Række Blade som Smudsblade. Jeg skal slet ikke komme nærmere ind derpaa — jeg tror, der er megen dum og uvidende Forargelse i disse Udtalelser —, men jeg vil gerne bede ærede Medlemmer holde sig denne almindelige Forargelse for Øje ved det, jeg nu kommer til, og se, hvad de saa mene derom. Da nu denne Artikel om Aarhundredets største danske Svindleraffære var bragt, sendte den højtærede Justitsminister Bladets Redaktør følgende Brev:

„Hr. Redaktør Johannes Hansen!

Jeg vilde sætte megen“ — Ordet „megen“ er dobbelt understreget — „Pris paa, at der intet mere skrives i Middags-